

Λ1) ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο τίτλος "Οικονομική και Νομισματική Ένωση" αμφισβητείται από πολλούς οι οποίοι ισχυρίζονται ότι πρόκειται μόνο για νομισματική ένωση ενώ ελλείπει η έννοια μιας ενιαίας και συγκροτημένης οικονομικής πολιτικής στο τρίτο στάδιο. Πράγματι, τυπικά η δημοσιονομική πολιτική, η εισοδηματική πολιτική και η πολιτική απασχόλησης ανήκουν στις αρμοδιότητες των εθνικών κυβερνήσεων. Η χάραξη της ευρύτερης οικονομικής πολιτικής, με βάση την αρχή της επικουρικότητας, παραμένει στις κυβερνήσεις των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ. Είναι όμως έτσι;

Το θεσμικό πλαίσιο της εφαρμογής οικονομικών πολιτικών σε επί μέρους τομείς παρατίθεται στις επόμενες παραγράφους:

Σύμφωνα με το άρθρο 99 της Συνθήκης:

1) τα κράτη μέλη θα θεωρούν τις οικονομικές τους πολιτικές σαν ένα ζήτημα κοινού ενδιαφέροντος και θα τις συντονίζουν μέσα στα πλαίσια της πολιτικής του Συμβουλίου ECOFIN.

2) Το Συμβούλιο ECOFIN , μετά από μία Σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, θα καταρτίζει ένα σχέδιο για τους Γενικούς Προσανατολισμούς των Οικονομικών Πολιτικών των κρατών μελών και της Ε.Ε. και θα διαβιβάζει το κείμενο στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Το Ε.Σ. , με βάση το σχέδιο του Συμβουλίου ECOFIN συζητά τα συμπεράσματα επί των Γενικών Προσανατολισμών των Οικονομικών Πολιτικών των κρατών μελών και της Ε.Ε. Με βάση τα ανωτέρω συμπεράσματα το Συμβούλιο ECOFIN, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, υιοθετεί μια Σύσταση για την εφαρμογή των Γενικών Προσανατολισμών. Το Συμβούλιο ECOFIN πληροφορεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη Σύσταση αυτή.